

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Lævino Torrentio Flacci Aristarcho.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

Tradiderit, Musasque suo transmiserit auro,
 LÆVINO debetur honos; qui implexa resolvens,
 Nodosâ enodans, altâ sub nocte sepulta
 Erui, ablatum reddit; truncata refingit:
 Et velut ex cerâ format qui corporis artus,
 Sic propriis membris errantia membra maritat,
 Ut coeant, rursusque nouo concreta calore
 Artifici viuos ducant sub pollice vultus:
 Utque faber fuluum cum spectat in ignibus aurum,
 Attentat, vitia expendens, & adultera fumus
 Æra, vagis quoties ludibria ventilat auris;
 Consulit ardentem flammam, atque igne magistro
 Materiâque aurumque probat: sic omnia solers
 Discutit, & vitia explorans, se indice tollit
 Quæ tollenda videt, verâ radiantia luce
 Ex ipso fulgore probans, nec subdolos error
 Ingenio censore latet, pura omnia splendent
 Natiuumque decus LÆVINO teste fatentur,
 Et veluti selecta placent: sola illa fatentur
 Sese posse minus, calamo que indice nondum
 LÆVINI que probata manu. sed Musa querelas
 Supprime: quid frustra incusas? non omnia fatum
 Permisit, letique grauis furor: abstulit ille,
 Abstulit, & nostro rapuit crudelior orbi
 Extremum mors ausa nefas, mediosque labores
 Abscidit, & tantis manus ultima defuit ausis.

Theodorus Middelton, Antuerp.

LÆVINO TORRENTIO
 FLACCI Aristarcho.

QValiter arguto præludit gutture fatis
 Dulcis olor, proprij dñ blandus funeris augur,
 Parca-

Parcarum ludit furias, meritoque parentans
 Officio, mortem lato clangore salutat:
 Aut reducis Phœnix agitans exordia sæcli
 Inferias soluit senio, precibusque canoris
 Allatura novas vires incendia poscit:
 Aut velut Odrysius vates truncatus in oris,
 Dum Superum cantare faces Paphiosque triumphos
 Gestit, & ignitis flagrantia pectora tedis,
 Dulcia fila regens moribundo pollice pulsat
 Mœrentes citharæ nervos, linguâque cruentâ
 Murmurat, inque Hebrum cygneas carminis efflans
 Reliquias mortem supremâ voce fatigat:
 Haud secus infesto præreptus funere Musis,
 TORRENTI, Lyricum dum puro gurgite vatem
 Eloquij Torrens & doctâ diluis undâ
 Castaliosque modos iterato pollice tentas,
 Musarum cunas imperfectumque laborem
 Deseris: ingenij turbo Phœbeia ponit
 Murmura, & Aonia languescunt iurgia lingua.
 Desolata dolet percussâque stamine fati
 Musarum Pimpleæ decus, chartis que parentat
 Munere supremo, dum basia mille Camœnis
 Figit, & ereptas lacrymatur arundinis artes.
 Se fallit luditque Venus, dum cæca furore,
 Desertosque lares & scrinia mœsta pererrat:
 Credit adesse virum, luditque in imagine semper,
 Quam sibi finxit amor; deceptaque brachia pandit,
 Dispersosque sonos, abruptaque verba salutat.
 Haud secus ereptos fatali cuspidē natos
 Cum stupet exanimata parens, prolisque rigentes
 Nequidquam calidis vultus amplectitur vlnis;
 Vix sibi credit amor, pallentia funera lustrans
 Absentem explorat vitam, corpusque pererrat

Sparsa

*Sparsa legens animi vestigia : naufraga nutat
 Sapius, & rursus fato spes surgit inani.
 Quod si non dura rupissent fœdera Parca,
 Nec Flacci senio mendorum attrita Poësis
 Squalleret, nondum LÆVINO animata magistro;
 Cespite contempto deiectus Pluto iaceres,
 Nec tibi ditatas mercator poneret aras:
 Ambiret Pimple doctos & Anversa liquores,
 Non Indos & Afrôsque petens; gemmisque reuectis,
 Doctior Aônia cuperet commercia lingua:
 Et Martem fugiens, Phœbum Bellona foueret,
 Damnatisque tubis optarent classica Musas.*

Hieronymus van Seurck.

NTVERP IENSI emporio, nihil ad
 absolutam felicitatem, in copio-
 sissimis opibus, deesse videbatur,
 præter magnam alicuius Antisti-
 tis Nobilitatē: hîc ergo, Fortuna eius etiam
 obsequio velificata est, cum in TORRENTII
 locum, TORRENTIO amicissimum Leodi-
 censis Ecclesiæ Decanum constituit, non
 nouum illum, sed antiquissimæ Nobilitatis
 GVILIELMVM A BERGIS, è magnâ fami-
 liâ GRIMBERGORVM, anno ∞. 10. XCIII.
 De cuius generosâ prosapiâ, ita placitum
 fuit primùm præfari.

F

NOBI-